

Sygnatura akt X C 936/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

G. W., dnia 14 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w G. W. X Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Miszczak

Protokolant: sekr. sąd. Marta Andrzejewska

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2017 r. w G. W.

na rozprawie rozpoznał sprawę z powództwa P. S.

przeciwko M. B., P. R. wspólnikom spółki cywilnej (...) w G. W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda 271,99 (dwieście siedemdziesiąt jeden złotych 99/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 16 lutego 2017 roku do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda 30 (trzydzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Powód P. S. wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych P. R. i M. B. 271,99 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.; zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że u pozwanych zakupił obuwie, które posiada wady. Na kwotę dochodzoną pozwem składają się: cena zakupu obuwia 206,99 zł oraz koszt opinii rzeczoznawcy 65,00 zł.

15 marca 2017 r. Sąd Rejonowy w G. W. w sprawie X Nc (...) wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (k.20).

Pozwani – **P. R. i M. B.** – zaskarżyli nakaz zapłaty w całości i wnieśli o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazali, że obuwie nie jest wadliwe. Na zniszczenie obuwia wpłynęło jego użytkowanie w zmiennych warunkach atmosferycznych.

Sąd rejonowy ustalił co następuje:

7 czerwca 2016 roku powód zakupił w sklepie prowadzonym przez P. R. i M. B. wspólników spółki cywilnej (...) w G. W. buty Adidas Stan S. (...) o rozmiarze 39, za które zapłacił 206,99 zł.

9 września 2016 r. powód zgłosił pozwany wadę zakupionego obuwia w postaci pęknięcia cholewek przy podeszwach w obu pół parach. Powód wskazał, że lewy but uległ uszkodzeniu od zewnętrznej strony, w miejscu łączenia się cholewki z podeszwą, gdzie pojawiło się pęknięcie. Pęknięciu uległy także wewnętrzne części buta lewego i prawego, również w miejscu łączenia cholewki z podeszwą. Powód zażądał wymiany towaru na nowy albo zwrotu ceny zakupu.

15 września 2016 r. pozwani, powołując się na opinię swojego rzeczoznawcy, odrzucili reklamację powoda wskazując, że uszkodzenia nie podlegają reklamacji, wynikają z braku systematycznej konserwacji poprzez natłuszczenie, przez co doszło do wytworzenia zwiększonej suchości i sztywności wierzchu cholewki. To zdaniem pozwanych spowodowało zaniżenie parametrów wytrzymałościowych obuwia.

Po uzyskaniu odmowy uwzględnienia zgłoszonej reklamacji powód zlecił wydanie ekspertyzy co do zasadności reklamacji obuwia i jego wad rzeczoznawcy inż. B. P. (1) wpisanemu na listę Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w W. ds. obuwia i wyrobów skórzanych, który uznał, że reklamacja powoda jest w pełni uzasadniona. Rzeczoznawca ten 1 lutego 2017 r. wskazał, że jedyną przyczyną powstania wady w obuwiu reklamowanym przez powoda była istotna wada materiałowa, a obuwiu nie nadaje się do użytku ani naprawy. Powód nie mógł stwierdzić istnienia wady podczas zakupu obuwia. W obuwiu zakupionym przez powoda zastosowano niską jakość skóry z pachwiny zwierzęcia, czego nie należy stosować w elementach, w których doszło do uszkodzeń. Powód poniósł koszty opinii sporządzonej przez wyżej wskazanego rzeczoznawcę w wysokości 65,00 zł.

W piśmie z dnia 4 stycznia 2017 r. pozwani podtrzymali swoje stanowisko odmowne.

16 lutego 2017 r. powód odstąpił od umowy sprzedaży z 7 czerwca 2016 r. i wniósł o zapłatę 271,99 zł.

Dowód:

- pismo pozwanych z dn. 04.01.2017 r. k. 6,
- oświadczenie B. P. k. 7,
- kserokopia zgłoszenia reklamacyjnego k. 8,
- kserokopia oświadczenia W. K. k. 9,
- reklamacja wraz z kserokopią paragonu zakupu k. 10,
- rachunek nr (...) k. 11,

Sąd rejonowy zważył co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione w całości.

Umowa została zawarta 7 czerwca 2016 r. tym samym zastosowanie mają przepisy Kodeksu cywilnego o rękojmi za wady fizyczne rzeczy sprzedanej. Przy czym nie ulega wątpliwości, że powód dokonując zakupu obuwia czynił to jako konsument.

Zgodnie z art. 556 k.c. sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę fizyczną lub prawną (rękojmia). Artykuł 556¹ § 1 k.c. wskazuje, że wada fizyczna polega na niezgodności rzeczy sprzedanej z umową. W szczególności rzecz sprzedana jest niezgodna z umową, jeżeli:

- 1)nie ma właściwości, które rzecz tego rodzaju powinna mieć ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub przeznaczenia;
- 2)nie ma właściwości, o których istnieniu sprzedawca zapewnił kupującego, w tym przedstawiając próbkę lub wzór;
- 3)nie nadaje się do celu, o którym kupujący poinformował sprzedawcę przy zawarciu umowy, a sprzedawca nie zgłosił zastrzeżenia co do takiego jej przeznaczenia;
- 4)została kupującemu wydana w stanie niezupełnym.

Ciężar dowodu wykazania, że rzecz sprzedana nie miała wady w chwili sprzedaży spoczywał w niniejszej sprawie na pozwanych, albowiem zgodnie z art. 556² k.c. jeżeli kupującym jest konsument, a wada fizyczna została stwierdzona przed upływem roku od dnia wydania rzeczy sprzedanej, **domniemywa się, że wada lub jej przyczyna istniała w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego.**

Powód wadę zgłosił w 9 września 2016 r., a więc przed upływem roku od daty wydania rzeczy (7 czerwca 2016 r.), co rodzi domniemanie istnienia wady w chwili wydania.

Artykuł 560 § 1, 2 i 4 k.c. stanowi, że jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, chyba że sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie. Ograniczenie to nie ma zastosowania, jeżeli rzecz była już wymieniona lub naprawiana przez sprzedawcę albo sprzedawca nie uczynił zadość obowiązkowi wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady.

Jeżeli kupującym jest konsument, może zamiast zaproponowanego przez sprzedawcę usunięcia wady żądać wymiany rzeczy na wolną od wad albo zamiast wymiany rzeczy żądać usunięcia wady, chyba że doprowadzenie rzeczy do zgodności z umową w sposób wybrany przez kupującego jest niemożliwe albo wymagałoby nadmiernych kosztów w porównaniu ze sposobem proponowanym przez sprzedawcę. Przy ocenie nadmierności kosztów uwzględnia się wartość rzeczy wolnej od wad, rodzaj i znaczenie stwierdzonej wady, a także bierze się pod uwagę niedogodności, na jakie narażałby kupującego inny sposób zaspokojenia.

Kupujący nie może odstąpić od umowy, jeżeli wada jest nieistotna.

Zgodnie z art. 65 § 1 k.c. oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których złożone zostało, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje.

Powód 9 września 2016 r. zgłosił pozwany wadę butów ściśle ją określając, z czego został sporządzony protokół reklamacyjny. Pozwani odmówili żądaniu powoda uznając, że wady są wynikiem wadliwego użytkowania – braku systematycznej konserwacji obuwia.

Po uzyskaniu odmowy uwzględnienia zgłoszonej reklamacji powód zlecił wydanie opinii co do zasadności reklamacji obuwia i jego wad rzeczoznawcy wpisanemu na listę Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w W. ds. obuwia i wyrobów skórzanych, który uznał, iż reklamacja powoda jest w pełni uzasadniona albowiem jedyną przyczyną powstania wady w obuwiu reklamowanym przez powoda była istotna wada materiałowa, a obuwie nie nadaje się do użytku ani naprawy. Powód przy tym nie mógł stwierdzić istnienia wady podczas zakupu obuwia. W obuwiu zakupionym przez powoda zastosowano niską jakość skóry z pachwiny zwierzęcia, czego nie należy stosować w elementach, w których doszło do uszkodzeń.

Pozwani mimo powyższego, w piśmie z dnia 4 stycznia 2017 r., swoje stanowisko podtrzymali i nie dokonali wymiany towaru na nowy ani nie zwrócili ceny zakupu.

W odpowiedzi na takie stanowisko powód złożył pozew o zapłatę domagając się zwrotu ceny jaką uiścił za przedmiotowe buty – 206,99 zł.

Mając na uwadze powyższe okoliczności oraz dokonując wykładni oświadczenia woli zawartego w pozwie, sąd rejonowy przyjął, że powód oświadczenie o odstąpieniu od umowy złożył w pozwie, domagając się zwrotu swojego świadczenia i wskazując na podstawy faktyczne uprawniające do domagania się zwrotu ceny.

W ocenie sądu powód wykazał, że zakupione przez niego obuwie Adidas Stan S. j 605 ma wadę, czemu zresztą pozwani nie zaprzeczyli. Pozwani kwestionowali żądanie zwrotu ceny wskazując jedynie, że w chwili wydania buty nie posiadały wady a te które obecnie występują są wynikiem niewłaściwego użytkowania obuwia przez powoda i nienależytej konserwacji. Okoliczności tej jednak nie udowodnili. Złożyli co prawda wniosek o dopuszczenie dowodu

z opinii biegłego, jednak nie zapłacili zaliczki na koszt wynagrodzenia biegłego (k.41, 45, 53). Tym samym sąd oddalił wnioski dowodowe pozwanych o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego.

Ekspertyza, którą pozwani zlecieli swojemu rzeczoznawcy na etapie postępowania reklamacyjnego stanowi wyłącznie dokument prywatny i potwierdza jedynie że W. K. (2) 13 września 2016 r. złożył wskazane w piśmie oświadczenie. Podobnie sąd ocenił ekspertyzę wykonaną na zlecenie powoda przez B. P. (1).

Okoliczność powstania wad wymaga wiadomości specjalnych a jedynym dowodem potwierdzającym tezy głoszone przez pozwanych jest dowód z opinii biegłego.

Sąd mając zatem na uwadze całokształt okoliczności niniejszej sprawy oraz brak dowodów przeciwnych uznał, że powód nie miał wpływu na powstanie wady w zakupionym u pozwanych obuwiu, a jej przyczyna istniała w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego. Wada jest przy tym istotna i nienaprawialna.

W związku z powyższym oraz faktem, że pozwani nie zgodzili się na wymianę butów na wolne od wad, to oświadczenie strony powodowej o odstąpieniu jest skuteczne, a tym samym żądanie zwrotu ceny nabycia jest zasadne (art. 494 k.c.). Stąd pozwani winni zwrócić powodowi kwotę 206,99 zł, jaką ten zapłacił im za przedmiotowe buty.

W realiach rozpoznawanej sprawy, uzasadnione jest również żądanie powoda zasądzenia od strony pozwanej kwoty 65,00zł tytułem zwrotu kosztów opinii wydanej przez rzeczoznawcę inż. B. P. (1).

Podstawę tego roszczenia stanowi 471 k.c., zgodnie z którym dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Z niewykonaniem umowy mamy do czynienia wówczas, gdy jej przedmiot nie został zrealizowany, nie osiągnięto celu przyświecającego danemu stosunkowi umownemu, objęte umową świadczenie nie zostało spełnione. Wszelkie zaś nieprawidłowości towarzyszące spełnieniu świadczenia m.in. odnoszące się do jego jakości, czy terminowości kwalifikowane są jako nienależyte wykonanie umowy. Nienależyte wykonanie umowy ma miejsce, gdy świadczenie zostało spełnione przez dłużnika, ale w sposób nienależyty, nie jest prawidłowe, odbiega od świadczenia wymaganego, przewidzianego treścią zobowiązania. O nienależytym wykonaniu zobowiązania można mówić w aspekcie zachowania terminu, sposobu, miejsca, jakości świadczenia¹.

Zatem postępowanie pozwanych w niniejszej sprawie kwalifikować należy jako nienależyte wykonanie umowy. Szkada poniesiona przez powoda wskutek istnienia wady fizycznej obuwia - niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową, polega na uszczerbku w majątku kupującego wynikłego z konieczności poniesienia kosztów związanych ze pokryciem kosztów opinii wyżej wskazanego rzeczoznawcy. Sąd ocenił, iż poniesione przez stronę powodową koszty ekspertyzy zakupionego obuwia (65,00 zł), wobec odmowy uwzględnienia zgłoszonej reklamacji i uwzględnienia powództwa, są w pełni uzasadnione. Poniesienie przez powoda tego wydatku jest następstwem okoliczności, za które pozwani ponoszą odpowiedzialność, było w opinii sądu obiektywnie uzasadnione i bez wątplenia konieczne w kontekście ustalenia wady fizycznej obuwia. Powód wykazał, że poniósł koszt wskazanej ekspertyzy w kwocie 65,00 zł, przedkładając rachunek numer (...) (k. 11).

Mając na uwadze powyższe sąd zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 271,99 zł (koszt zakupu obuwia 206,99 zł + koszt ekspertyzy 65,00 zł) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 16 lutego 2017 roku do dnia zapłaty – punkt I wyroku.

Na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. odsetki ustawowe za opóźnienie zostały zasądzone zgodnie z żądaniem pozwu, tj. 16 lutego 2017 r. , a więc od daty złożenia pozwu a tym samym oświadczenia o odstąpieniu od umowy. Należy mieć na uwadze, że zgodnie z art. 494 § 2 k.c. zwrot świadczenia na rzecz konsumenta powinien nastąpić niezwłocznie.

Powództwo okazało się zasadne w całości, stąd też pozwani winni zwrócić powodowi koszty niezbędne i celowe do dochodzenia przez niego praw – art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Powód poniósł koszty opłaty sądowej od pozwu w wysokości 30 zł.

SSR Andrzej Miszczak

1 tak: wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 23 marca 2017 r., V ACa 71/16, LEX nr 2302144